

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. III. Circa propositum confitentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

Tentatio III. circa propositum confitentis.

LXII. **L**iberius Studiosus advertens se perpetuo peccata Confessionem in antiqua, licet venialia duntaxat, peccata labi, graviter angitur, timetque ne propositum serium & efficax non habeat, utpote cuius vis in eo consistere debeat, ut stante illo tantulum peccatum admittatur. Quem scrupulum summo non modicè auctum confessus est, quando in libello de imitatione Christi l. c. 22. hæc verba legit: *O quanta fragilitas humana, qua semper prona est ad vitia. Hodie confiteris peccata tua, & cras iterum perpetrare confessa. Nunc proponis cavere, & post horam agere quasi nihil proposuisses.* Quæritur ergo, quomodo occurrendum sit huic tentationi?

Responsio.

LXIII. Inprimis illi ostendat, juxta Concilium Tridentinum sess. 6. can. 23. non posse hominem in tota vita omnia etiam venialia peccata vitare, nisi et speciali privilegio, atque adeò firmum posse concipi propositum, etiamsi sciat, se iterum in aliquod veniale lapsurum, modò de nullo determinato peccato voluntatem habeat iterum illud committendi.

LXIV. Secundò explicet eidem, quid sit efficax propositum, scilicet talis voluntas non peccandi, ut si ipsa firmiter subsisteret, certò vitaretur peccatum; quare etiamsi postea iterum cadat, lapsus hic non arguit, propositum præcedens efficax non fuisse, sed solummodò illud jam iterum evanuisse; perinde fere

ac Viator in terram corruens firmissimè proponit, se omnem diligentiam adhibiturum, ne denuo cadat, & tamen non obstante hoc proposito contingere potest, ut denuo cadat.

LXV. Tertio illi ostendat, aliud esse timorem peccandi, & aliud propositum peccandi; nam ut qui per lubricam incedit glaciem merito quidem timet, ne cadat; non tamen habet propositum cadendi, ita pari ratione potest quis concipere firmissimum propositum non peccandi, licet ob lubricitatem occasionum, instabilitatem mentis, naturæque corruptionem merito timeat, etiam firmissimè credat, se iterum in aliqua levia peccata lapsurum.

LXVI. Quarto illi ostendat, etsi per totam vitam non possit homo abstinere à peccato, posse tamen satis longo tempore vivere absque omni peccato, plurimis autoritatibus SS. Patrum, aliorumque Doctorum & Exemplis probat Lancicius opusc. 3. Ubi de S. Francisco Xaverio, & B. Aloysio refert, quòd, licet sæpe confessi sint, tamen, per semestre integrum nullam attulerint materiam, quæ pro veniali peccato agnosci posset. Sed & ipse Lancicius l. c. n. 51. ait, sanctè testari se posse, se in varijs Monasterijs Romanis multarum Monialium hebdomodarias Confessiones audivisse per multos menses & annos, & tamen vix toto anno aliquod peccatum veniale in ijs invenisse, licet certò sciverit, eas nihil celasse. Nec obstat, quòd Prov. 24. dicatur: *Septies in die cadit justus*: nam in primis illa verba: *in die*: non reperiuntur in correctis Biblijs: deinde illud verbum: *cadit*: non de casu in peccatum, sed varias ærumnas & calamitates, aliisque malis pœnæ intelligunt non solum

Catholici, sed etiam Hæretici Interpretes, ut apud eundem Lancicium n. 55. videre est, ubi etiam n. 4. ostendit, SS. Patres, quando dicunt, hominem unâ horâ absque reatu peccati venialis vivere posse de vulgo & plebe justorum, non autem de perfectioribus intelligendos esse, sicut & illud Gen. 6. *Omni caro corruperat viam suam super terram: &* illud 122. *Omnis homo mendax:* cum simili limitatione intelligenda sunt, cum utique Noë non corruperit viam suam, & plures de facto totâ vitâ suâ nunquam mendaci fuisse legantur.

LXVII. Quintò denique eidem narrare poterit quod Blofius c. 4. monil. de S. Gertrude scribit, quod scilicet, cum hæc Virgo aliquando ex inordinata quadam tristitia & impatientia tantas incurrisset tenebras, ut magna ex parte jucunditatem divinæ præsentiam misisse videretur, ideòque paulò post visitata à Christo cum magna dejectione Spiritûs diceret; obsecro Domine, impone finem malis meis, nam ego illis nullum finem impono. Libera me, & pone me iuxta te, & cujusvis manus pugnet contra me. Cujus desolationi compatiens Dominus, sciscitatus est ab eâ, utrum delectationem aliquam in mundo potius eligeret, quàm se, & aliquid sibi præponere vellet? quod illa: absit, absit, ut ego tibi vero & summe stabili & æterno bono aliquid præferam: cui respondit Christus: Cum nihil mihi præponas, & voluntatem tuam semper voluntati meæ subijcere cupias, constat te in charitate & gratia esse; cur ergo pro peccata tua (& proposita) tam desperanter loqueris, nam scriptura teste, charitas operit multitudinem peccatorum. Quæ omnia etiam Liberiori sibi cum potest

portione applicare poterit ; nec enim credendum est, eum, qui tantam erga DEUM charitatem præfert, facile propositum iterum eundem deliberatè offendendi concepturum, cùm S. Cyprianus M. apud Laticium l. c. n. 31. dicat: *Non pertinet ad te, Domine, nec de tuis est, qui te non diligit: nec diligit te, qui te scienter offendit.*

§. IV.

Tentatio IV. circa repetitionem præteritorum peccatorum faciendam.

LXVIII. **F**RANCISCA Virgo cùm ante aliquot annos turpiter à Juyene quopiam seducta, sat multa, eaque gravia contra castitatem peccata admisisset, ea quidem postea suasu Confessarij universa per confessionem generalem cum summo dolore expiavit, verùm assiduis urgetur scrupulis, ne ea sufficienter cum omnibus circumstantijs non expresserit, atque adeò graviter tentatur, ad antiqua peccata repetenda, Confessariumque suum frequenter sollicitat ad facultatem hanc concedendam. Quæritur, an Confessarius negando potiùs, quàm concedendo facultatem huic tentationi occurrere debeat?

Responsio.

LXIX. Inprimis seriò illi prohibeat, ne ullam amplius mentionem in confessione de iisdem faciat, imò hortetur, ut omnino eorum, quantum fieri potest, obliviscatur, etsi non meminerit, se omnes circumstantias accuratè explicasse; nam non meminisse, non est rationabilis causa dubitandi, ut doctissimi Theo-